

درسنامه‌ی درس ۱۴: خانه ام را دوست دارم

پسران گلم همه ی ما انسانها برای زندگی به **خانه** نیاز داریم. خانه ای که در آن با اعضای خانواده دور هم جمع شویم، احساس امنیت کنیم، به یکدیگر محبت کنیم، غذا بخوریم، مطالعه کنیم و به استراحت و عبادت بپردازیم.

خانه محلّ آسایش و آرامش اعضای خانواده است. محلی است که در زمان فراغت با یکدیگر بازی می کنند و شاد هستند و اوقات خوب و خوشی را در کنار هم می گذرانند. در هنگام کار با همکاری همدیگر کارها را انجام می دهند، نظافت می کنند، در آشپزی به مادر کمک می کنند، مهارت هایی کسب می کنند و از یکدیگر چیزهای زیادی می آموزند. حتی به بهداشت خود رسیدگی می کنند و علاوه بر اینها از مهمانان پذیرایی می کنند.

خانه جای امنی است که غصّه ها و دلتنگی هایمان را با اعضای خانواده در میان می گذاریم و با یاری همدیگر مشکلاتمان را حل می کنیم.

در خانه عبادت هم می کنیم و بخاطر تمام نعمتهایی که خداوند به ما بخشیده که مهمترین آنها سلامتی و خانواده است از او تشکر می کنیم.

درسنامه‌ی درس ۱۵: خانه‌ها با هم تفاوت دارند

پسران دوست داشتنی من، مردم در مکان‌های مختلف زندگی می‌کنند و شکل خانه‌های آن‌ها با هم فرق دارد.

خانه‌ها در شهرها معمولاً به دو صورت:

- حیاط دار: معمولاً از یک یا دو طبقه ساخته شده و اکثراً یک خانواده در آن زندگی می‌کند.
- آپارتمان: ساختمانهای بلند مرتبه‌ای هستند که دارای چندین طبقه بوده و تعداد زیادی خانواده در طبقه‌های آن زندگی می‌کنند.

در شهرهای بزرگ به دلیل جمعیت زیاد و استفاده‌ی بیشتر از فضا، ساختمانهای بلند مرتبه می‌سازند تا تعداد بیشتری از خانواده‌ها صاحب خانه شوند.

بدلیل تفاوت شرایط آب و هوایی در کشور عزیزمان ایران، شکل خانه‌ها در مناطق مختلف، متفاوت است.

مثلاً در شمال ایران و مناطق پر باران، ساختمانها دارای سقف‌های شیب دار بوده و اصطلاحاً دارای شیروانی هستند تا آب باران به راحتی از روی سقف به زمین بریزد و باعث خرابی خانه نشود.

در مقابل در مناطق کم باران و گرمسیری مثل شهرهای مرکز ایران، بدلیل گرمای شدید هوا، برای خنک کردن هوای خانه ها، سقف خانه را گنبدی می سازند یا روی سقف بادگیر هایی می سازند که مانند کولر عمل می کند و باعث چرخش هوا و خنک شدن محیط خانه می شود.

علاوه بر زندگی شهرنشینی، بعضی از مردم در روستاها زندگی می کنند. خانه های روستایی معمولاً دارای انبارهایی هستند که کشاورزان، محصولات کشاورزی خود یا وسایل مربوط به باغبانی و کشاورزی را در آن نگهداری می کنند.

علاوه بر این در خانه های روستایی محلی به نام طویله یا آغل برای نگهداری حیوانات اهلی و دام ها وجود دارد.

در کنار زندگی شهرنشینی و روستایی، برخی از مردم زندگی عشایری دارند. یعنی مدام از محلی به محل دیگر تغییر مکان

می دهند. عشایر مردمی هستند که شغل اصلی آنها دامپروری است و برای یافتن چراگاه مناسب، همراه دام های خود جا به جا می شوند. این مردم برای اینکه مدام در حال جا به جایی هستند، در چادر زندگی می کنند. به این جابه جایی که معمولاً با شروع فصل سرما یا گرما اتفاق می افتد، کوچ کردن می گویند. برای عشایر زندگی در چادر راحت تر است زیرا در هنگام کوچ می توانند خانه های خود را حمل کرده و منتقل کنند.